

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224200203
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8224200203.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Romana Lajoša a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Silverside Financial services, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 179 172, zastúpený: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., štátny občan SR, o zaplatenie sumy 7 372,17 Eura s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 7csp/4/2024 – 105 zo dňa 3.2.2025 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalobcu proti vyhovujúcemu výroku II.
Z r u š u j e rozsudok v zamietavom výroku III. a súvisiacom výroku o trovách konania IV. a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozhodol tak, že: „I. Zastavuje konanie v časti zaplatenia sumy 414,- eur.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 493,60 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 01.10.2022 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.“

Vec právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1,2, zákona č. 40/1964. Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), a ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo aj „ZoSÚ“) a čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice Rady 2008/48.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že pôvodný veriteľ (Silverside, a.s.) a žalovaná uzatvorili dňa 15.03.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej pôžičku vo výške 8 700 Eur.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 22.09.2022 bol vyhlásený konkurz na úpadcu Silverside, a.s.

Uznesením tunajšieho súdu pod č.k. 7Csp/4/2024-99 zo dňa 08.10.2024 bola na miesto doterajšieho žalobcu do konania pripustená spoločnosť Silveside Financial services, s.r.o., IČO: 51 179 172.

Žalovaná zaplatila na predmetný úver doposiaľ sumu 3 206,40 Eura, z toho 2 792,40 Eura do podania žaloby a sumu 414 Eur po podaní žaloby.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktoré musia byť v zmysle rozsudku Súdneho dvora zo dňa 23.01.2025 vo veci C-677/23 výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd posúdil predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná doposiaľ zaplatila žalobcovi sumu 3

206,40 Eura z celkovej sumy 8 700 Eur, preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 5 493,60 Eura, spolu so zákonným úrokom z omeškania od 01.10.2022 (od vyhlásenia konkurzu) do zaplatenia.

Vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti zaplatenia sumy 414 Eur súd konanie v tejto časti zastavil.

Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania, v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno žalobcu preukázať, že išlo o zmluvnú podmienku, ktorá bola individuálne dojednaná, čo žalobca nepreukázal. Zmluvná pokuta bola súčasťou úverových podmienok vopred pripravená na tlačive žalobcu, ktorú žalovaná žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť. Popri úrokoch z omeškania ide o duplicitnú sankciu pre žalovanú, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu strán sporu súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti výrokom II., III. a IV. rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP. Žalobca namietal porušenie práva na spravodlivý proces, keď z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, z akých dôvodov súd nepriznal žalobcovi jednotlivé žalované nároky, a teda rozsudok nie je riadne odôvodnený. Namietal tiež porušenie princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, keď stranám sporu v priebehu celého konania nebola známa právna úvaha sudcu. Ak by žalobca vedel, že prvoinštančný súd nepovažuje ním uplatnený nárok za nárok uplatnený v súlade so zákonom, preukázal by všetky skutočnosti, ktoré svedčia o dôvodnosti návrhu. Žalobca má za to, že Okresný súd Bardejov na základe vykonaných dôkazov nesprávne zistil skutkový stav, keď pri rozhodovaní absolútne odignoroval skutočnosti vyplývajúce z predložených dôkazov a navyše pri hodnotení vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym záverom. Podľa žalobcu zmluva obsahuje všetky predpísané zákonné náležitosti, vrátane predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Podľa názoru žalobcu Okresný súd Bardejov svojim odôvodnením nesprávne interpretoval Rozsudok Súdneho dvora.

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd výrok II., III. a IV. zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a zároveň prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, resp. výrok II., III. a IV. zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bardejov na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní rozsudku v napadnutom rozsahu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, pri viazanosti dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že rozsudok je vo výrokoch III. a IV. potrebné zrušiť, a odvolanie proti výroku II. nie je prípustné.

5. Vecnou legitimitáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimitáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimitácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimitácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

Aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietá. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimitácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Nevyhnutným procesným dôsledkom nedostatku vecnej legitimitácie, či už na strane žalobcu alebo na strane žalovaného, je zamietnutie žaloby. V prípade nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie nemožno súdnym rozhodnutím žalobcovi priznať právo, ktoré mu podľa hmotného práva nepatrí, a v prípade nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie nemožno žalobcovi priznať právo proti tomu, kto podľa hmotného práva nie je nositeľom tomu zodpovedajúcej povinnosti.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí R 60/2018 konštatoval, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky z úradnej povinnosti.

7. Podľa ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

8. Ustanovenie citovaného § 17 ZoSÚ predstavuje normatívnu súčasť ochrany spotrebiteľa a prísnejšiu úpravu režimu postúpenia pohľadávky, než je zakotvená v Občianskom zákonníku, ktorá v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany kladie ďalšie podmienky na veriteľa podmieňujúce platnosť postúpenia pohľadávok zo spotrebiteľských úverov na iné subjekty.

Skúmanie otázky platnosti postúpenia pohľadávky podľa § 17 ZoSÚ je preto nielen súčasťou nutného prieskumu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore súdom, ku ktorému musí pristúpiť v každom súdnom konaní, ale zároveň aj prejavom princípov ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v danom záväzkovom vzťahu.

9. Podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ je jej splatnosť. Žalobca v žalobe uviedol, že ním uplatňovaná pohľadávka sa stala splatnou ex lege vyhlásením konkurzu na majetok pôvodného veriteľa, a to podľa ust. § 46 ods. 1 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“).

10. Podľa ust. § 46 ods. 1 veta prvá ZoKR, nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak; to platí rovnako pre podmienené pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou.

11. V konkurznom konaní sa rieši uspokojovanie pohľadávok veriteľov úpadcu tým spôsobom, že sa speňaží majetok úpadcu, ktorý podlieha konkurzu, a z tohto výťažku sa pomerne uspokojia ich pohľadávky. Konkurzné konanie by malo len obmedzený účinok, ak by sa v ňom mohli uspokojovať len tie pohľadávky, ktoré sú splatné ku dňu vyhlásenia konkurzu alebo k momentu rozdeľovania výťažku. S týmto cieľom sa vyhlásením konkurzu stanú splatnými všetky záväzky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Zároveň sa týmto momentom stanú splatnými aj všetky pohľadávky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu.

Vyhlásením konkurzu sa nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a týkajú sa majetku podliehajúceho konkurzu, považujú za splatné od vyhlásenia konkurzu až do jeho zrušenia. Splatnosť pohľadávok a záväzkov, ktoré neboli splatné pred vyhlásením konkurzu, je len účelová a dočasná. Účelovosť sa prejavuje v tom, že je to len na účely konkurzu, a dočasnosť v tom, že trvá len do zrušenia konkurzu. Po zrušení konkurzu sa obnovuje pôvodná splatnosť záväzkov, ktoré neboli uspokojené, a pohľadávok, ktoré neboli splnené (komentár Ďurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 1496).

12. Ako už bolo uvedené, podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ je, že musí ísť o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Len takúto pohľadávku je možné platne postúpiť. V zmysle ust. § 46 ods. 1 ZoKR sa pohľadávka, ktorá sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, nestáva splatnou, ale len sa za splatnú považuje, a aj to len na účely konkurzu a len dočasne. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky podľa ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ však nie je pohľadávka, ktorá sa za splatnú považuje, ale pohľadávka, ktorá sa splatnou reálne a natrvalo stala. Navyše „fikcia splatnosti“, ktorú predpokladá ust. § 46 ods. 1 ZoSÚ platí len pre účely

uspokojovania pohľadávok v konkurznom konaní, a preto nemôže prelomiť osobitné sprísnené kritériá postupovania pohľadávok podľa ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ.

13. Odvolací súd nijako nespochybňuje režim ust. 46 ods. 1 ZoKR, a teda, že pohľadávka úpadcu vzniknutá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je v prípade vyhlásenia konkurzu považovaná za predčasne splatnú ex lege a ako taká môže byť uspokojená v konkurze, a to aj podaním žaloby na súde, avšak nemôže byť predmetom postúpenia na iný subjekt.

14. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že pohľadávka pôvodného veriteľa sa vyhlásením konkurzu ex lege nestala splatnou v zmysle požiadaviek ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ a teda nemohla byť ani platne postúpená.

Vzhľadom na to, že splatnosť nenastala ex lege, pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru a v zmysle úverovej zmluvy bola splatnosť úveru dohodnutá na 20.3.2027, úver je stále živý a ako taký nemohol byť predmetom cesie. Ak bola predmetom zmluvy o postúpení pohľadávka v rozpore s ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ, je takáto zmluva neplatná, postupník sa nemohol stať novým veriteľom pohľadávky.

15. Keďže súd prvej inštancie pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie sa týmito úvahami nezaoberal, odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Bude úlohou prvoinštančného súdu opätovne skúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní v zmysle vyššie naznačených úvah.

Ak prvoinštančný súd dospeje k záveru, že k postúpeniu pohľadávky mohlo dôjsť, bude skúmať všetky zmluvy o postúpení pohľadávky, teda či predmetom cesie bola práve pohľadávka voči žalovanej uvedená v prílohách zmlúv.

Ak by prvoinštančný súd zistil, že žalobcom uplatnená pohľadávka patrí žalobcovi, v prvom rade posúdi, či poskytovateľ úveru riadne skúmal predpoklady žalovanej ako spotrebiteľky schopnosť splácať úver a či jeho vyhodnotenie získaných informácií bolo správne.

V prípade splnenia aj toho predpokladu, súd bude povinný skúmať obsah uzavretej úverovej zmluvy z pohľadu jej obligatórných náležitostí a prípadnej existencie neplatných zmluvných podmienok. Až v takom prípade môže priznať žalobcovi, ak preukáže svoju aktívnu vecnú legitímáciu, uplatnený nárok, a to vo výške zodpovedajúcej zisteným okolnostiam jeho jednotlivých zložiek v súlade so zákonom.

Prvoinštančný súd podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne o náhrade celých trov konania.

17. Podľa ust. § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa ust. § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Žalobca podaným odvolaním napadol rozsudok v celom rozsahu, vrátane výroku II., ktorým súd prvej inštancie jeho žalobe v časti vyhovel. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Keďže výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu s príslušenstvom je v prospech žalobcu, tento nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania. Preto odvolací súd odvolanie žalobcu v časti smerujúcej proti vyhovujúcemu výroku II. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou podľa ust. § 386 písm. b) CSP v spojení s ust. § 359 CSP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).